

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 5Tos/7/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123010084  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8123010084.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.04.2023 v Prešove takto

### rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku na podklade sťažnosti okresného prokurátora z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/6/2023 zo dňa 10.03.2023.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona z a m i e t a žiadosť odsúdeného K. A., nar. XX.XX.XXXX v X., o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/15/2022 zo dňa 05.12.2022, právoplatného dňa 21.12.2022.

### odôvodnenie:

Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 1PP/6/2023 zo dňa 10.03.2023 podľa § 415 ods. 1, 3 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona odsúdeného K. A. podmienene prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/15/2022 zo dňa 05.12.2022 v trvaní 18 mesiacov, podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona odsúdenému určil skúšobnú dobu 3 rokov a súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 18 mesiacov a podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona s odkazom na § 51 ods. 2 písm. b) Tr. zákona odsúdenému ustanovil obmedzenie spočívajúce v zákaze v určenej skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor sťažnosť dňa 14.03.2023, teda v lehote troch pracovných dní, v ktorej po rekapitulácii výrokov napadnutého uznesenia vyslovil, že formálne podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného síce boli splnené, ale neboli splnené materiálne podmienky na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Je toho názoru, že pri rozhodovaní o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody treba vždy hodnotiť osobu odsúdeného a celý jeho doterajší život, vrátane jeho správania pred spáchaním trestného činu, správanie, ktoré viedlo k jeho spáchaniu, ako aj samotné správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Tieto okolnosti však nemožno hodnotiť izolovane, ale je nevyhnutné ich posúdenie vo vzájomných súvislostiach. Len potom je možné dôjsť k záveru, či aktuálne správanie sa odsúdeného a plnenie jeho povinnosti nie je len vonkajším prejavom jeho prispôsobenia sa prostrediu ústavu na výkon trestu, ale je výrazom skutočných zmien jeho správania, ktoré v súhrne odôvodňujú záver, že po podmienenom prepustení v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotenia odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS Prešov vyplýva okrem iného, že odsúdený nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody dňa 21.12.2022 sám. Adaptácia na podmienky výkonu trestu prebieha bez nedostatkov. Povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ústavného poriadku dodržiaval, jeho správanie a vystupovanie voči príslušníkom zboru je na požadovanej úrovni, ich nariadenia rešpektuje. Kontakt udržiava najmä s manželkou, a to prostredníctvom korešpondencie a telefonovania. So zreteľom na veľmi krátky pobyt odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, nie je možné komplexnejšie

zhodnotiť jeho osobu. Odsúdenému nebola udelená žiadna disciplinárna odmena a nebol mu uložený ani žiadny disciplinárny trest. Resocializačná prognóza sa u menovaného javí ako menej priaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. V závere hodnotenia riaditeľ ÚVV a ÚVTOS Prešov konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča jeho podmiennečne prepustenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené hodnotenie a v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí nebola preukázaná v priebehu výkonu trestu odňatia slobody žiadna aktivita zo strany odsúdeného, z ktorej by bolo možné usudzovať, že došlo k podstatnej zmene postoja k predchádzajúcej, či potencionálnej trestnej činnosti. Neboli preukázané prejavy o vlastnú nápravu zo strany odsúdeného, ktoré by sa odzrkadlili v prípadnom hodnotení z výkonu trestu odňatia slobody.

Z pohľadu trestnej minulosti odsúdeného treba poukázať na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný, z toho 7 krát nepodmiennečným trestom odňatia slobody. Posledný trestný čin, za ktorý mu bol uložený Okresným súdom Kežmarok sp. zn. 2T/15/2022 dňa 05.12.2022 s právoplatnosťou 21.12.2022 za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Trestného zákona úhrnný nepodmiennečný trest odňatia slobody na 18 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia, kde okrem uvedeného skutku spáchal aj priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, teda rovnako skutok násilného charakteru.

Bez významu neostávajú ani predchádzajúce odsúdenia, pri ktorých sa síce na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený, avšak vychádzajúc z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu, zahľadenie odsúdenia resp. zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený, nebráni súdu, aby pri hodnotení osoby páchatel'a prizeral na skutočnosť, že páchatel' v minulosti spáchal trestné činy, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery, pokiaľ ide o sklony páchatel'a k trestnej činnosti, možnosti jeho nápravy atď., a teda materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona je preto potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení. ( uznesenie NS zverejn. v Zbierke pod č. 5/2017-11).

V neposlednom rade, diagnóza odsúdeného predstavuje síce okolnosť, na ktorú je potrebné reflektovať, avšak sama osebe nemôže byť dôvodom na rozhodnutie súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného.

Na základe vyššie uvedených skutkových zistení, pri aplikácii príslušných ustanovení Trestného zákona, sťažovateľ mal za to, že od odsúdeného K. A. nie je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a to vzhľadom na jeho trestnú minulosť, vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu, jeho kladný vzťah k alkoholu, pod vplyvom ktorého sa dopustil skutku, za ktorý je odsúdený, a konštatovanú negatívnu resocializačnú prognózu. Uložené obmedzenie podľa § 51 ods. 3 Trestného zákona je v prípade tohto odsúdeného nedostatočné. S poukazom na vyššie uvedené je z hľadiska ochrany spoločnosti pred páchaním ďalších trestných činov potrebné, aby odsúdený trest odňatia slobody vykonal.

Navrhol preto, aby krajský súd rozhodol vo veci tak, že žiadosť odsúdeného K. A. o podmiennečné prepustenie zamietla.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ'a podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť je dôvodná, i keď z iných ako namietaných dôvodov.

Konajúci súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie vo vzťahu k predmetu konania, ktorým bola žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom na jeho podklade vyvodil závery o naplnení formálnych aj materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa názoru konajúceho súdu odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, keď jeho správanie je hodnotené ako dobré, príkazy a pokyny plnil, ústavný poriadok dodržiaval. Zároveň počas doby náhrady väzby bolo vyjadrením D. A. V. preukázané, že jeho správanie bolo bez nedostatkov tak isto počas doby nahradenia väzby. Teda počas pobytu na slobode v dĺžke približne 6 mesiacov nezadal odsúdený dôvod na jeho väzobné stíhanie. V ďalšom konajúci súd poukázal i na to, že odsúdený spáchal trestný čin pod vplyvom alkoholu, pričom uložené

protialkoholické liečenie, ktoré je povinný absolvovať, vytvorí predpoklady, aby alkohol neužíval a tak sa vyvaroval trestnej činnosti. Za účelom zabezpečenia, aby odsúdený viedol počas podmieneného prepustenia riadny život, konajúci súd nariadil skúšobnú dobu na 3 roky a v rámci nej dohľad nad odsúdeným na 18 mesiacov. Počas tejto doby bude odsúdený intenzívnejšie kontrolovaný a to aj na dodržiavanie uloženého obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že odsúdený L. A. požiadal o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne s určením spôsobu jeho výkonu zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený mu za prečiny podľa § 324 ods. 1 písm. a) a § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona na základe rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/15/2022 zo dňa 05.12.2022. Odsúdený trest odňatia slobody nastúpil sám dňa 21.12.2022, do výkonu trestu mu bola započítaná aj doba výkonu väzby vykonaná od 04.10.2021 do 29.06.2022.

Formálne podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v čase rozhodnutia konajúceho súdu so zreteľom na jeho uloženie za prečiny boli splnené výkonom polovice z uloženého trestu odňatia slobody a tie nastali k 26.12.2022. Ak si odsúdený podal žiadosť o podmienené prepustenie dňa 13.01.2023, tak v tej dobe mal vykonanú viac ako jednu polovicu z uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Sťažovateľ sa nestotožnil s vysloveným záverom konajúceho súdu o splnení materiálnych podmienok poukazujúc pritom na predchádzajúce odsúdenia odsúdeného, včítane tých, ktoré mal už zahladené.

Základné materiálne podmienky podmieneného prepustenia sú stanovené v § 66 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Vychádzajúc zo zákonných podmienok možno konštatovať, že je pri rozhodovaní o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody potrebné zohľadniť predovšetkým stav doterajšej nápravy odsúdeného, aktuálne poznatky k jeho osobe a prostredie, v ktorom by sa ocitol po podmienenom prepustení na slobodu.

Je faktom, že ak odsúdený nastúpil na výkon trestu odňatia slobody dňa 21.12.2022 a o podmienené prepustenie požiadal dňa 13.01.2023, teda po uplynutí necelého mesiaca výkonu trestu odňatia slobody, ústav na výkon trestu nemohol jeho správanie súhrnnejšie posúdiť, keďže odsúdený vykonal polovicu trestu započítaním takmer celej vykonanej väzby. Konajúci súd si ale zabezpečil aj hodnotenie odsúdeného počas výkonu väzby, z ktorého vyplynulo, že počas výkonu väzby sa odsúdený správal slušne a disciplinovane. Pokyny a príkazy vyplývajúce z ústavného poriadku si plnil, režim dňa dodržiaval. K príslušníkom a zamestnancom ústavu sa správal na požadovanej úrovni. Počas výkonu väzby bol hospitalizovaný v nemocnici pre odsúdených a v rámci tohto pobytu v jednom prípade bol zaznamenaný negatívny poznatok, ktorý bol zo strany referenta riešený pohovorom. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Počas výkonu väzby zaradený do práce nebol, preto jeho pracovná morálka hodnotená nebola. Počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený povinnosti dodržiava, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, nariadenia príslušníkov rešpektuje. V osobných veciach si udržiava náležitý poriadok a čistotu, zásady osobnej aj kolektívnej hygieny má osvojené a dodržiava ich, pre nedostatok vhodných pracovných príležitostí nebol pracovne zaradený. Pre krátky pobyt nebolo možné odsúdeného komplexnejšie hodnotiť.

Samotné zistenie, že odsúdený podstatnú časť výkonu trestu odňatia slobody vykonal väzbou, a preto ho ústav na výkon trestu nehodnotil komplexnejšie, nemôže brániť podmienenému prepusteniu odsúdeného. Jednou z materiálnych podmienok je polepšenie odsúdeného, čo je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje len v jeho správaní. Plnenie povinností, čo znamená dodržiavanie stanoveného poriadku a disciplíny počas výkonu trestu, plnenie pokynov a nariadení príslušníkov ÚZVJS, či dodržiavanie slušného správania vo vzťahu k osobám, s

ktorými prichádza do styku, je akýmsi základným pilierom pre hodnotenie, či sa odsúdený polepšil. K tomu pristupuje aj hodnotenie kritického náhľadu odsúdeného na ním spáchanú trestnú činnosť, zmena postoja k návykom, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu.

Vzhľadom k tomu, že odsúdený bol iba krátku dobu vo výkone trestu, správne postupoval konajúci súd ak hodnotil aj dobu výkonu väzby a dobu probačného dohľadu, ktorý bol uložený odsúdenému v rámci nahradenia väzby prijatej záruky záujmového združenia občanov D. A. V., I., a dohľadom probačného a mediáčného úradníka. Hodnotiac uvedené vo vzájomnej súvislosti i sťažnostný súd konštatuje, že v rámci výkonu väzby sa odsúdený správal bez zlyhaní, až na jeden menej závažný prípad v nemocnici počas hospitalizácie, pričom po prepustení z väzby v rámci probačného dohľadu plnil podmienky dohľadu a následne nastúpil do výkonu trestu sám, kde opätovne jeho správanie bolo na požadovanej úrovni vo všetkých hodnotiacich kategóriách. Z takéhoto postupného vývoja správania sa odsúdeného možno dospieť k záveru, že odsúdený preukázal progres v polepšení a preto i sťažnostný súd považoval túto podmienku za splnenú. Takéto hodnotenie správania sa odsúdeného v jednotlivých etapách väzby aj nahradenia väzby podľa názoru sťažnostného súdu bolo nutné, keďže odsúdený vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody krátku dobu.

Pokiaľ sťažovateľ namietal, že správanie odsúdeného môže byť aj len prispôbením sa prostrediu ústavu na výkon trestu a nie výrazom skutočných vnútorných zmien páchatela, k tomu sťažnostný súd poznamenáva, že vzhľadom na postoje odsúdeného nielen prezentované verbálne ale aj jeho konaním počas výkonu väzby a trestu odňatia slobody, a tiež počas nahradenia väzby dohľadom probačného a mediáčného úradníka, možno vylúčiť iba prispôbenie sa režimu výkonu trestu odňatia slobody.

Ďalšou podmienkou je reálny predpoklad, že odsúdený po podmiennečnom prepustení na slobodu povedie riadny život. Podľa názoru sťažnostného súdu i táto podmienka stanovená zákonom je splnená a to nielen z dôvodov uvádzaných konajúcim súdom.

Z odpisu registra trestov plynie, že odsúdený v období od roku 1981 do roku 1997 spáchal trestnú činnosť prevažne majetkovej povahy, za ktorú bol odsúdený, ale v súčasnej dobe tieto odsúdenia má zahladené. Následne odsúdený spáchal trestné činy až po uplynutí dlhej doby, keďže sa tak stalo dňa 24.07.2018, za čo bol odsúdený k podmiennečnému trestu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov so stanovením skúšobnej doby 36 mesiacov a to trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/129/2018 zo dňa 21.11.2018 za trestné činy útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a ), ods. 2 písm. c) a § 324 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zákona.

Z uvedeného je tak zrejmé, že odsúdený viedol riadny život po dobu cca 19 rokov, kedy došlo k jeho opätovnému zlyhaniu. Počas tejto doby riadne pracoval, založil si rodinu, čo je zistiteľné zo správy D. A. V. I., kde odsúdený žil a pracoval. Z tejto správy je tiež zistiteľné, že do problémov sa dostal práve pod vplyvom alkoholu. Z obsahu rozsudku sp. zn. 2T/15/2022 plynie, že odsúdený skutok spáchal práve pod vplyvom alkoholu.

Podstata námietok sťažovateľa sa opiera o predchádzajúce odsúdenia, ktoré nasvedčujú tomu, že odsúdený má sklon páchať trestnú činnosť, a preto je potrebné hodnotiť aj doterajší spôsob života v kontexte dôvodného očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Ak by súdy pripustili predkladaný názor sťažovateľa, že pokiaľ odsúdený už bol v minulosti opakovane sankcionovaný za trestnú činnosť, čo poukazuje na sklony k páchaniu trestnej činnosti a to vylučuje predpoklady jeho vedenia riadneho života do budúcnosti, v tom prípade by odsúdený nemohol nikdy splniť podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za spáchaný trestný čin.

Aj ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvádza, že posúdenie predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže predstavovať mechanický odkaz na predchádzajúcu kriminálnu minulosť odsúdeného či „nevyužitie poskytnutej šance“ podmiennečného prepustenia z výkonu trestu. Pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenia jednotlivca, zo strany všeobecného súdu je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti (napr. bod 35 z nálezu I.ÚS 36/2022).

V posudzovanom prípade odsúdený trestný čin, za ktorý teraz vykonáva uložený mu trest odňatia slobody, spáchal síce v skúšobnej dobe, ale na túto okolnosť nemožno prihliadať, keďže sa na ňu prihliadalo pri rozhodovaní o ukladaní trestu v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zákona a to v tom smere, že mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Keďže po dlhej dobe vedenia riadneho života sa odsúdený opätovne dopustil trestnej činnosti, možno vo vyššej miere predpokladať, že po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Resocializácia odsúdeného sa dá dosiahnuť práve za pomoci prostriedkov dohľadu a zníženia rizika požívania alkoholu odsúdeným, pod vplyvom ktorého odsúdený pácha trestnú činnosť, tak ako o tom rozhodol konajúci súd. Probačný a mediačný úradník má prostriedky na to, aby pozitívne usmernil odsúdeného k vedeniu riadneho života, pričom pri dovŕšení nápravy odsúdeného je tu ešte ďalšia podpora v prospech odsúdeného a tým je D. A. V. v I., kde odsúdený niekoľko rokov pracoval a dobrovoľne sa podrobil pravidlám v tomto zariadení, ktoré i v súčasnosti predložilo akúsi záruku za ďalšie jeho správanie pod ich dohľadom.

So zreteľom na uvedené sťažnostný súd považoval rozhodnutie konajúceho súdu za vecne správne ku dňu rozhodnutia.

V rámci sťažnostného konania však došlo k podstatnej zmene okolností. U ods. L. A. bol dňa 13.04.2023 Okresným súdom Spišská Nová Ves v ich veci vedenej pod sp. zn. 2T/129/2018 nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov so zarátaním doby výkonu väzby od 24.07.2018 do 21.11.2018.

V dôsledku nariadenia výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov uložený mu za zločin podľa § 323 ods. 1 písm. a), 2 písm. c) Tr. zákona sťažnostný súd bol povinný aplikovať aj ustanovenie § 66 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého ak má odsúdený vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a), až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Aplikujúc tento postup sťažnostný súd konštatuje, že u odsúdeného L. A. nie sú v čase rozhodovania o sťažnosti prokurátora splnené formálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/15/2022 a vo výmere 36 mesiacov uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/129/2018 z 21.11.2018 v spojení s uznesením tohto súdu sp. zn. 2T/129/2018 z 04.04.2023. Pokiaľ vo veci sp. zn. 2T/15/2022 postačuje podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona pre podmiennečné prepustenie vykonať polovicu z uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, t. j. 9 mesiacov, vo veci 2T/129/2018 je potrebné vykonať podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona najmenej dve tretiny z uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže trest bol uložený za zločin, t. j. najmenej 2 roky. Po sčítaní vykonanej väzby v oboch veciach, čo je vo veci sp. zn. 2T/129/2018 doba od 24.07.2018 do 21.11.2018 a vo veci sp. zn. 2T/15/2022 výkon väzby od 04.10.2021 do 29.06.2022, a tiež výkonu trestu odňatia slobody v dobe od 21.12.2022 ku dňu rozhodnutia 18.04.2023 vo veci sp. zn. 2T/15/2022 možno konštatovať výkon trestov v celkovom trvaní 14 mesiacov 81 dní, čo je podstatne menej ako požadovaná dĺžka vykonaného trestu 2 roky 9 mesiacov.

S poukázaním na vyššie uvedené zistenia a z nich vyvodené právne závery sťažnostný súd uzavrel, že v čase jeho rozhodovania o sťažnosti prokurátora u odsúdeného došlo k podstatnej zmene ohľadne výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorá mala vplyv na posúdenie formálnych podmienok podmiennečného prepustenia. Keďže odsúdený nevykonal zákonom stanovenú pomernú časť z uložených trestov, pre nesplnenie formálnych podmienok sťažnostný súd na podklade sťažnosti postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil napadnuté uznesenie a vo veci rozhodol sám. Postupoval pritom podľa § 66 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona, pretože toto zákonné ustanovenie upravuje podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uložených za prečin a zločin, a žiadosť odsúdeného zamietol. Vo výroku svojho rozhodnutia sťažnostný súd uviedol iba trest uložený Okresným súdom Kežmarok sp. zn. 2T/15/2022, pretože dokazovanie bolo vykonané len v rozsahu tohto odsúdenia a návrh odsúdeného nemohol sám z vlastnej iniciatívy rozšíriť. Keďže sťažnostný súd dokazovanie nevykonal a bol povinný prihliadať na novú skutočnosť, ktorá je podstatnou pre rozhodnutie, rozhodol tak na podklade nariadenia výkonu trestu odňatia slobody Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/129/2018, ktoré mal k dispozícii, a ktoré preukazovalo aj výkon ďalšieho trestu.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.  
jednomyseľne

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.